

Nr 409.

Av herr **Spångberg m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 324, med förslag till ändringar i vissa delar av allmänna tjänstepensions- och familjepensionsreglementena.

I propositionen nr 324 föreslår Kungl. Maj:t ändring i vissa delar av allmänna tjänstepensionsreglementet. Vid behandling av denna fråga vid 1941 års riksdag väcktes bl. a. tvenne motioner I: 259 och II: 354, vari hemställdes, att pensionsåldern för vagnförman och stallförman vid statens järnvägar måtte inträda vid en levnadsålder av 60 år. Motionärerna framhöllo att såväl stall- som vagnförmanstjänsterna torde få anses lika krävande med avseende på kroppslig vitalitet och färdighet som flera av de tjänstebefattningar, för vilka en pensionsålder av 60 år nu gäller, varför skäl ej föreligger för ett bibehållande av denna höga pensionsålder för nämnda båda befattningar. Ingendera av dessa är att anse såsom befattningar i s. k. inner-tjänst i egentlig mening, utan tjänsteuppgifterna, som i viss mån kunna sägas vara skiftande, torde i övervägande grad vara att hänföra till uppgifter, som falla inom yttertjänsten. Över huvud taget äro dessa tjänstebefattningar av sådan karaktär, att saklig anledning föreligger för en sänkning av pensionsåldern för befattningarnas innehavare till 60 levnadsår.

Det bör i detta sammanhang nämnas, att den allmänna uppfattningen bland ifrågavarande befattningshavare själva går ut på att pensionsåldern, med hänsyn till vad tjänsterna kräva, är för hög. Detta sakförhållande kom även till uttryck bl. a. vid Svenska järnvägsmannaförbundets under år 1940 hållna kongress, som enhälligt uttalade sig för en sänkning till 60 år av pensionsåldern för nämnda befattningshavare.

Bankoutskottet avstyrkte bifall till motionerna under motivering bl. a. att enligt vad utskottet inhämtat torde förslag till jämkning i pensionsåldern för vissa befattningshavare komma att framläggas vid 1942 års riksdag, varvid den i motionerna väckta frågan skulle kunna upptagas till behandling. Då i föreliggande proposition ej föreslås någon ändring för nämnda befattningshavare, hemställes med stöd av vad ovan anförts,

att riksdagen vid behandling av förslag till ändring i vissa delar av allmänna tjänstepensionsreglementet måtte besluta, att pensionsåldern för vagnförmän och stallförmän vid statens järnvägar skall inträda vid en levnadsålder av 60 år.

Stockholm den 10 juni 1942.

Aug. Spångberg.

Lars Lindahl.

Edvin Gustafsson.